

- naloži plaćanje naknade štete u ukupnom iznosu od 203 695 040 eura, koji obuhvaća nematerijalnu i materijalnu štetu koju je tužitelj pretrpio kao posljedicu nezakonitih akata Vijeća;
- naloži Vijeću snošenje tužiteljevih troškova vezanih uz ovaj postupak.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće argumente.

1. Tužitelj tvrdi da, sukladno članku 340. UFEU-a, osoba kojoj je institucija EU-a prouzročila štetu od te institucije može zahtijevati naknadu štete. Sudska praksa odredila je uvjete za postavljanje takvog zahtjeva, koji su navedeni u presudi Općeg suda od 25. studenoga 2014. u predmetu *Safa Nicu Sepahan protiv Vijeća* (T-384/11, Zb., EU:T:2014:986) kako slijedi: a) postupanje institucije mora biti nezakonito; b) tužitelj mora pretrpjeti stvarnu štetu; i c) mora postojati uzročna veza između postupanja o kojem je riječ i štete na koju se poziva.
2. Tužitelj tvrdi da su u odnosu na njegovu situaciju ispunjena gore navedena tri uvjeta: Vijeće je počinilo „ozbiljnu povredu pravnog pravila koje ima za cilj dodijeliti prava pojedincima u smislu sudske prakse”, kao što je to Opći sud presudio svojoj presudi od 6. rujna 2013. u predmetu *Post Bank Iran protiv Vijeća* (T-13/11, EU:T:2013:402); tužitelj je pretrpio značajnu nematerijalnu i materijalnu štetu; a takva je šteta izravna posljedica nezakonitih sankcija.
3. Tužitelj također navodi da je – kao što je to u nastavku detaljnije određeno u obrazloženju tužbe – nematerijalna šteta koju je pretrpio određena u iznosu 1 000 000 eura; a da materijalna šteta koju su izračunali neovisni revizori, iznosi 202 695 040 eura.

⁽¹⁾ SL 2010 L 281, str. 81. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 255.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 961/2010 o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 423/2007, SL 2010 L 281, str.1.

⁽³⁾ SL 2011 L 319, str. 71. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 11., str. 104.)

⁽⁴⁾ SL 2011 L 319, str. 11.

⁽⁵⁾ SL 2012 L 88, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.)

Tužba podnesena 9. listopada 2015. – GABO:mi protiv Komisije

(Predmet T-588/15)

(2016/C 027/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Njemačka) (zastupnici: M. Ahlhaus i C. Mayer, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijane odluke, i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka, uključujući i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj pobija odluke Komisije sadržane u poruci elektroničke pošte od 29. srpnja 2015. i u dopisima od 19. kolovoza 2015. (Ref. Ares(2015)3466903) i 28. kolovoza 2015. (Ref. Ares(2015)3557576), o suspenziji svih isplata tužitelju povezanih s potporama u okviru Sedmog okvirnog programa (FP7) kojima upravlja tuženikova Uprava E, to jest Ugovora o bespovratnim sredstvima FP7 br. 602299 za projekt EU-CERT-ICD i Ugovora o bespovratnim sredstvima FP7 br. 260777 za projekt HIP-Trial, te onih kojima upravlja tuženikova Uprava F, to jest Ugovora o bespovratnim sredstvima FP7 br. 312117 za projekt BIOFECTOR.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijane odluke ne potpadaju pod članak II.5 stavak 3. točku (d) Priloga II. Ugovora o bespovratnim sredstvima FP7.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijane odluke ne ispunjavaju primjenjive formalne i postupovne zahtjeve, te da sadrže povredu načela dobrog upravljanja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženikova prava namjera provesti nezakoniti prijeboj, a ne odrediti mjere opreza.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijane odluke temelje na nezakonitim diskrecijskim odlukama tuženika.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijane odluke sadrže povrede načela proporcionalnosti.

Tužba podnesena 12. listopada 2015. – Eurorail protiv Komisije i INEA-e

(Predmet T-589/15)

(2016/C 027/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eurorail NV (Aalst, Belgija) (zastupnici: J. Derenne, N. Pourbaix i M. Domecq, odvjetnici)

Tuženici: Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA) i Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- sukladno članku 272. UFEU-a, proglasi nezakonitom i neprimjenjivom INEA-inu odluku od 17. srpnja 2015. kojom se raskida Sporazum o bespovratnim sredstvima ⁽¹⁾ i nalaže povrat dijela predujmova isplaćenih tužitelju, i da se konačni iznos bespovratnih sredstava dugovanih tužitelju odredi na 951 813 eura;
- podredno, tužitelj tvrdi da se Komisija i INEA trebaju smatrati ugovorno odgovornima za gubitak prouzročen tužitelju kao posljedica odluke i naloga povrata 581 770 eura (uz kamate);
- podredno, naloži INEA-i/Komisiji da povuče odluku, i
- naloži INEA-i/Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge:

1. Prvi tužbeni razlog, u kojem se navodi da su INEA i Komisija povrijedile svoje obveze prema Sporazumu o bespovratnim sredstvima. Slijedom toga, tužitelj ističe da su protupravno raskinule Sporazum o bespovratnim sredstvima i naložile povrat dijela predujmova isplaćenih tužitelju.